

Sygn. akt I C 194/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 kwietnia 2023 roku

Sąd Okręgowy w Sieradzu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Tomasz Choczaj

Protokolant: Justyna Raj

po rozpoznaniu w dniu 30 marca 2023 roku w Sieradzu

na rozprawie

sprawy z powództwa A. K., prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w Ł.

przeciwko Szpitalowi Wojewódzkiemu im. (...) S. W. w S.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego Szpitala Wojewódzkiego im. (...) S. W. w S. na rzecz powódki A. K., prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w Ł. kwotę:

a) 100 000,00 zł (sto tysięcy złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 29 grudnia 2021 roku do dnia zapłaty,

b) 10 417,00 zł (dziesięć tysięcy czterysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

2. oddala powództwo w pozostałej części.

Sygn. akt I C 194/22

UZASADNIENIE

A. K., prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą (...) z siedzibą w Ł. wniosła o zasądzenie od Szpitala Wojewódzkiego im. (...) S. W. w S. na jej rzecz kwoty 100 000,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od 29 grudnia 2021 r. do dnia zapłaty, tytułem odszkodowania w związku z zaniechaniami polegającymi na braku zgłoszenia jej do Narodowego Funduszu Zdrowia jako osoby uprawnionej do otrzymania dodatku do wynagrodzenia dla lekarzy w związku z udzielaniem świadczeń zdrowotnych osobom chorym na COVID-19 lub podejrzanym o zakażenie wirusem SARS-CoV-2, pomimo tego, że spełniała ona wszystkie przesłanki do przyznania jej wyżej wymienionego dodatku określonego w Poleceniu Ministra Zdrowia z dnia 4 września 2020 r., wydanym w oparciu o art. 10a ust. 1 ustawy z 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, zmienionego poleceniami Ministra Zdrowia z 30 września 2020 r. oraz z 1 listopada 2020 r., które to zaniechania skutkowały brakiem przyznania powódce wyżej wymienionego świadczenia dodatkowego, na które składają się kwoty: 10 000,00 zł za październik 2020 r. i po 15 000,00 zł za listopad 2020 r., grudzień 2020 r., styczeń 2021 r., luty 2021 r., marzec 2021 r. i kwiecień 2021 r. Ponadto powódka wniosła o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu.

Na ostatniej rozprawie pełnomocnik powódki ograniczył żądanie w zakresie odsetek w ten sposób, iż w miejsce odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych wniósł o zasądzenie odsetek ustawowych za opóźnienie.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powódki na jego rzecz kosztów procesu.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Powódkę i pozwanego szpital łączy umowa nr (...) z 27 lipca 2020 r. o udzielaniu zamówienia na świadczenia zdrowotne w zakresie lekarskich świadczeń zdrowotnych w Oddziale (...)/Udarowym, Poradni Neurologicznej, **(bezsporne)**.

Powódka, która prowadzi prywatną praktykę lekarską, na podstawie tej umowy udzielała pacjentom pozwanego szpitala świadczeń zdrowotnych, także w uzasadnionych przypadkach innych czynności z nimi związanych. Strony współpracowały od 2018 r., **(bezsporne)**.

Poza udzielaniem świadczeń w ramach Oddziału Neurologicznego, powódka w okresie od października 2020 r. do kwietnia 2021 r., udzielała również konsultacji na Izbie Przyjęć, Szpitalnym Oddziale Ratunkowym i innych oddziałach. Wszyscy przyjmowani pacjenci mieli wykonywany test A., nawet jeżeli okazałby się on dodatni, to powódka dokonywała diagnostyki

i podejmowała decyzję o ewentualnej hospitalizacji. Bywały sytuacje, kiedy stan pacjenta nie pozwalał na zaczekanie na wynik testu (...). Należało wtedy wykonać czynności ratujące życie pacjenta, niezależnie o tego czy był zakażony, czy nie. Jeżeli pacjent przywieziony karetką wymagał pilnej konsultacji neurologicznej, to lekarz z (...)u nie wychodził do karetki po pacjenta, ale

od razu wzywany był neurolog i to on pierwszy dokonywał diagnostyki. Takie sytuacji miały miejsce również w przypadku powódki. Powódka miała od 5 do 7, 24-godzinnych dyżurów miesięcznie, w pozostałe dni pracowała od godziny 7:00 do godziny 15:00, **(dowód: zeznania powódki - k. 1710 verte - 1711 verte**

i nagranie rozprawy z 30 marca 2023 r. - płyta - koperta - k. 1715, minuta

od 00:11:32 do 00:42:47; zeznania świadków: B. C. - k. 821 verte - 822 i nagranie rozprawy z 22 września 2022 r. - płyta - koperta - k. 1715, minuta od 00:14:08 do 00:27:49, M. F. - k. 822 i nagranie rozprawy

z 22 września 2022 r. - płyta - koperta - k. 1715, minuta od 00:27:49 do 00:43:51, A. W. - k. 822 - 822 verte i nagranie rozprawy z 22 września 2022 r. - płyta - koperta - k. 1715, minuta od 00:43:51 do 00:57:26).

Jak wynika z wykazu świadczeniobiorców, od 17 października 2020 r. pozwany Szpital został zakwalifikowany jako tzw. szpital (...) poziomu zabezpieczenia, **(dowód: wyciąg z wykazu - k. 59)**.

Minister Zdrowia 30 września 2020 r. (zmieniając tym samym polecenie z 4 września 2020 r.) wydał polecenie Narodowemu Funduszowi Zdrowia przekazania podmiotom leczniczym umieszczonym w wykazie środków finansowych z przeznaczeniem na przekazanie osobom wykonującym zawód medyczny uczestniczącym w udzielaniu świadczeń zdrowotnych i mającym bezpośredni kontakt z pacjentami z podejrzeniem lub zakażeniem wirusem SARS-CoV-2 dodatkowego świadczenia pieniężnego wypłacanego miesięcznie, zwanego dalej „dodatkowym świadczeniem” według zasad określonych w załączniku

do niniejszego polecenia, na podstawie umowy lub porozumienia, **(dowód: polecenie z 4 września 2020 r. - k. 60 - 64; polecenie z 30 września 2020 r.**

- k. 65 - 66).

W dniu 20 października 2020 r. Narodowy Fundusz Zdrowia i pozwany szpital zawarli umowę, na mocy której pozwany szpital zobowiązał się

do comiesięcznego wypłacania dodatkowego świadczenia pieniężnego osobom wykonującym zawód medyczny uczestniczącym w udzielaniu świadczeń zdrowotnych i mającym bezpośredni kontakt z pacjentami z podejrzeniem lub zakażeniem wirusem (...)2. Aneksem nr (...) z 19 listopada 2020 r., aneksem nr (...) z 15 stycznia 2021 r., aneksem nr (...) z 18 marca 2021 r. oraz aneksem nr (...)

z 4 czerwca 2021 r., ustalono, iż za realizację świadczeń opieki zdrowotnej

w związku z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)19 poprzez zapewnienie w podmiocie leczniczym łóżek dla pacjentów z podejrzeniem oraz łóżek dla pacjentów z potwierdzonym zakażeniem (...)2 (szpital (...) poziomu) uprawniony podmiot będzie przekazywał dodatkowe świadczenie pieniężne w wysokości 100 % wynagrodzenia danej osoby wykonującej zawód medyczny uczestniczącej w udzielaniu świadczeń zdrowotnych i mającym bezpośredni kontakt z pacjentami z podejrzeniem lub zakażeniem wirusem (...)2, nie więcej niż 15 000,00 zł, **(dowód: umowa - k. 827 - 831; aneks nr (...)**

- k. 843 - 846; aneks nr (...) - k. 847 - 848; aneks nr (...) - k. 849 - 852; aneks nr (...)

- k. 853 - 856).

W dniu 1 listopada 2020 r. Minister Zdrowia wydał kolejne polecenie NFZ, zmieniając polecenie z 4 października 2020 r., poprzez dodanie pkt 1a, któremu nadał brzmienie: świadczenie dodatkowe przyznawane jest osobom wykonującym zawód medyczny, które: a) w przypadku osób wykonujących zawód medyczny

w podmiotach leczniczych, o których mowa w pkt 1 ppkt 1 (tj. szpitale (...) poziomu) uczestniczą w udzielaniu świadczeń zdrowotnych i mają bezpośredni kontakt z pacjentami z podejrzeniem i z zakażeniem wirusem (...)2,

b) w przypadku osób wykonujących zawód medyczny w podmiotach leczniczych, o których mowa w pkt 1 ppkt 2 (tj. w których skład wchodzi jednostki systemu Państwowego Ratownictwa Medycznego) - udzielają świadczeń zdrowotnych

w jednostkach systemu Państwowego Ratownictwa Medycznego, o których mowa w art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym lub w izbach przyjęć, c) w przypadku osób zatrudnionych w podmiotach leczniczych, o których mowa w pkt 1 ppkt 3 - wykonują czynności diagnostyki laboratoryjnej w tych podmiotach, **(dowód: polecenie z 1 listopada 2020 r. - 67 - 70).**

Powódka w październiku 2020 r. przepracowała łącznie 261 godzin,

za co wystawiła pozwanemu fakturę nr (...) opiewającą na kwotę 28 710,00 zł brutto. W tym czasie miała kontakt z dwoma pacjentami zakażonymi wirusem (...)2, którzy przebywali na Oddziale (...) tj. R. W. - od 15 do 17 października 2020 r. oraz Z. M. - od 15 do 24 października 2020 r. W listopadzie 2020 r. powódka przepracowała łącznie 242 godziny, za co wystawiła pozwanemu fakturę nr (...) na kwotę 26 620,00 zł brutto. W tym miesiącu miała kontakt na Oddziale (...) z 7 osobami zakażonymi wirusem (...)2, tj. K. G. - od 2 do 4 listopada 2020 r.; J. M. - od 6 do 9 listopada 2020 r.; W. C. - od 7 do 9 listopada 2020 r.; H. F. - od 9 do 22 listopada 2020 r.; E. P. - od 10 do 11 listopada 2020 r.; S. K. - od 16 do 23 listopada 2020 r.; A. J. - od 17 do 23 listopada 2020 r. W grudniu 2020 r. przepracowała łącznie 261,5 godzin,

za co wystawiła pozwanemu fakturę nr (...) na kwotę 28 765,00 zł brutto.

W tym czasie miała kontakt z trzema pacjentami zakażonymi wirusem SARS-CoV-2, którzy przebywali na Oddziale (...) tj. Z. S. - od 19 do 22 grudnia 2020 r.; M. N. i M. P. - od 29 do 30 grudnia 2020. W styczniu 2021 r. przepracowała łącznie 221,5 godzin, za co wystawiła pozwanemu fakturę nr (...) na kwotę 24 365,00 zł brutto. W tym czasie miała kontakt z jednym pacjentem zakażonym wirusem (...)2, który przebywał na Oddziale (...) tj. Z. G. - 19 stycznia 2021 r. W lutym 2021 r. przepracowała łącznie 218,5 godzin, za co wystawiła pozwanemu fakturę nr (...) na kwotę 24 035,00 zł brutto. W tym czasie miała kontakt

z jednym pacjentem zakażonym wirusem SARS-CoV-2, który przebywał na Oddziale (...) tj. J. N. - od 4 do 6 lutego 2021 r.

W marcu 2021 r. przepracowała łącznie 251,5 godzin, za co wystawiła pozwanemu fakturę nr (...) na kwotę 27 665,00 zł brutto. W tym czasie miała kontakt z jedną pacjentką zakażoną wirusem SARS-CoV-2, która przebywała na Oddziale (...) tj. H. S. - od 9 do 10 marca 2021 r.

W kwietniu 2021 r. przepracowała łącznie 258 godzin, za co wystawiła pozwanemu fakturę nr (...) na kwotę 28 380,00 zł brutto. W tym czasie miała kontakt z jedną pacjentką zakażoną wirusem SARS-CoV-2, która przebywała na Oddziale (...), tj. B. H. - od 4 do 6 kwietnia 2021 r., **(dowód: zeznania powódki - k. 1710 verte - 1711 verte i nagranie rozprawy z 30 marca 2023 r. - płyta - koperta - k. 1715, minuta od 00:11:32 do 00:42:47; faktury VAT - k. 42 - 47; dokumentacja medyczna - k. 113 - 122, k. 124 - 125, k. 131 - 136, k. 144 - 157, k. 162 - 169, k. 179 - 186, k. 210 - 215; k. 217 - 401, k. 450 - 526 verte, k. 584 - 708 verte, k. 863 - 888 verte, k. 918 - 973, k. 1074 - (...), k. 1160 - 1405 verte, k. 1420 - 1476 verte, k. 1510 - 1551, k. 1553 - 1601 verte; zestawienie konsultacji - k. 1629 - 1700).**

Zarządzeniem nr (...) Dyrektora Szpitala Wojewódzkiego im. (...) S. W. z 5 lutego 2021 r. ustalono grupy personelu kwalifikującego się do uzyskania dodatkowego wynagrodzenia w związku z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w bezpośrednim kontakcie z pacjentem COVID-19/SARS-CoV-2. Osoby wykonujące zawody medyczne zatrudnione w ramach umowy o pracę oraz osoby, którymi zawarto umowy na wykonywanie świadczeń zdrowotnych, udzielające świadczeń w bezpośrednim kontakcie z pacjentem COVID-19/SARS-CoV-2, pracujące w Szpitalnym Oddziale Ratunkowym, Oddziale Obserwacyjno-Zakaźnym I, Oddziale Obserwacyjno-Zakaźnym II, Oddziale Anestezjologii i Intensywnej Terapii (dla pacjentów z ciężką niewydolnością oddechową), Izbie Przyjęć w Centrum Psychiatrycznym w W. oraz w (...), Centrum Psychiatrycznym w W.; technicy radiologii udzielający świadczeń w bezpośrednim kontakcie z pacjentem COVID-19/SARS-CoV-2; pozostały personel medyczny zatrudniony na innych oddziałach, z zastrzeżeniem, że praca w bezpośrednim kontakcie z pacjentem COVID-19/SARS-CoV-2 nie miała charakteru incydentalnego, za co przyjmuje się udzielanie świadczeń powyżej 10 % w skali oddziału świadczeń w bezpośrednim kontakcie z pacjentem COVID-19/SARS-CoV-2, **(dowód: zarządzenie - k. 39 - 39 verte).**

Pismem z 9 grudnia 2021 r. powódka skierowała do pozwanego wezwanie do zapłaty w terminie 14 dni od dnia doręczenia tego pisma na jej rzecz kwoty 100 000,00 zł tytułem odszkodowania w związku z zaniechaniami polegającymi na braku zgłoszenia powódki do Narodowego Funduszu Zdrowia jako osoby uprawnionej do otrzymania dodatku do wynagrodzenia dla lekarzy w związku z udzielaniem świadczeń zdrowotnych osobom chorym na COVID-19 lub podejrzany o zakażenie wirusem SARS-CoV-2. Pozwany otrzymał wezwanie 14 grudnia 2021 r., a pismem z 10 stycznia 2022 r. odmówił uznania roszczenia powódki, **(dowód: wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem doręczenia - k. 49 - 55; odpowiedź na wezwanie - k. 56 - 58).**

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie dokumentów przedłożonych przez strony, których wiarygodność i prawdziwość nie była przez nie kwestionowana, także w oparciu o zeznania powódki i świadków, którym w całości Sąd przyznał wiarę.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo było zasadne i zasługiwało na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że umowa o udzielenie zamówienia na świadczenia zdrowotne należy do umów nazwanych, do których nie stosuje się z mocy art. 750 k.c. przepisów o zleceniu (patrz wyrok Sądu Najwyższego z 10 grudnia 2004 r., III CK 134/04, OSP 2005 Nr 6, poz. 79). Zatem nie możemy w niniejszej sprawie stosować art. 735 k.c.

Swoje roszczenie powódka oparła na treści art. 415 k.c. w zw. z przepisami ustawy z 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych

z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz poleceń Ministra Zdrowia z 4 i 30 września 2020 r. oraz z 1 listopada 2020 r.

Na podstawie tych przepisów świadczenie dodatkowe, które jest przedmiotem niniejszego postępowania, wypłacane jest osobom, które: wykonują zawód medyczny w podmiotach leczniczych; uczestniczą w udzielaniu świadczeń zdrowotnych w podmiotach leczniczych, umieszczonych w wykazie, o którym mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (tekst jedn., Dz. U. z 2021 r. poz. 2095, ze zm.), w stosunku do których Minister Zdrowia wydał decyzję polecającą realizację świadczeń opieki zdrowotnej na rzecz pacjentów

z potwierdzonym zakażeniem (...)2 (szpital (...) poziomu) oraz realizację opieki zdrowotnej w związku z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19 poprzez zapewnienie w podmiocie leczniczym łóżek dla pacjentów

z podejrzeniem oraz potwierdzeniem zakażenia wirusem SARS-CoV-2 (szpital (...) poziomu); mają bezpośredni kontakt z pacjentami z podejrzeniem i zakażeniem wirusem SARS-CoV-2.

Poza sporem pozostawał fakt, iż pozwany szpital był zakwalifikowany jako szpital (...) stopnia zabezpieczenia jako podmiot leczniczy, który zapewniał łóżka dla pacjentów z podejrzeniem oraz potwierdzeniem zakażeniem wirusem SARS-CoV-2 oraz to, że powódka wykonywała zawód medyczny w tym szpitalu i uczestniczyła w udzielaniu tam świadczeń medycznych.

Kwestią sporną było, czy powódka miała bezpośredni kontakt z osobami

z podejrzeniem lub zakażeniem wirusem SARS-CoV-2 oraz czy kontakt ten był wystarczający, aby uznać, że ma ona prawo do otrzymania dodatkowego wynagrodzenia z tego tytułu. Pozwany swoją odmowę przyznania powódce świadczenia argumentował, iż udzielanie świadczeń medycznych nie może być incydentalne.

Powódka udzielała świadczeń zdrowotnych na Oddziale (...)/(...), (...) i innych oddziałach. Jej celem było jak najszybsze udzielenie pomocy pacjentom, niezależnie od tego, czy byli zakażeni wirusem SARS-CoV-2, a konieczność szybkiego leczenia nie zawsze pozwalała na oczekiwanie na wynik testu na obecność wirusa. Z dokumentacji medycznej wynika, iż powódka

od października 2020 r. do kwietnia 2021 r. miała styczność z 16 zakażonymi pacjentami. Ponadto z jej zeznań i zeznań przesłuchiwanych w sprawie świadków wynikało, że miała w tym okresie kontakt z wieloma osobami zakażonymi lub co do których istniało podejrzenie, że są zakażeni, zwłaszcza w czasie pełnienia całodobowych dyżurów, gdy konsultowała pacjentów przywożonych do szpitala bądź z innych oddziałów.

W ocenie Sądu nie ma wątpliwości, iż powódka miała bezpośrednią styczność z osobami zakażonymi wirusem SARS-CoV-2. Argumentacja pozwanego, iż nie można było uznać, iż ta styczność nie miała charakteru incydentalnego jest nietrafna. Przyznania świadczenia nie można opierać

na ilości pacjentów, którym świadczeń udzieliła powódka. W katalogu wymogów wypłaty przedmiotowego dodatku taka przesłanka nie występuje. Zatem różnicowanie pracowników potencjalnie uprawnionych do otrzymania przedmiotowego świadczenia pod względem ilości leczonych pacjentów, czy też ustalać minimalną procentową ich ilość, nie ma uzasadnienia w przepisach prawa. Wysokość dodatku nie jest uzależniona od ilości przepracowanych godzin, czy przyjętych pacjentów. Jedyne kryterium decydujące o przyznaniu świadczenia bądź nie, to fakt, iż udzielanie świadczeń nie może być incydentalne. W przypadku powódki, która miała styczność z wieloma zakażonymi pacjentami lub pacjentami, którzy mogli być zakażeni (zwłaszcza badanych przez nią w karetce lub na Izbie Przyjęć) nie można mówić o incydentalności, rozumianej jako sporadyczne udzielanie świadczeń medycznych. Kontakt powódki z pacjentami zakażonymi wirusem nie był przypadkowy, lecz codzienny. Wykonywała ona swoją pracę w sposób ciągły, godząc się z ewentualnym zakażeniem, bowiem w spornym okresie dokonała na (...) wielu konsultacji.

W październiku dodatek wynosił 10 000,00 zł. Od listopada 2020 r. przedmiotowy dodatek został zwiększony i wynosił 100 % wynagrodzenia, jednakże nie więcej niż 15 000,00 zł. Od października 2020 r.

do kwietnia 2021 r. włącznie powódka otrzymywała wynagrodzenie przewyższające tę kwotę, dlatego za październik został zasądzona kwota 10 000,00 zł, a za pozostałe miesiące kwota po 15 000,00 zł za każdy z tych miesięcy.

Mając na uwadze powyższe, Sąd orzekł, jak w pkt 1 a wyroku, na podstawie art. 415 k.c., gdyż udowodniła winę pozwanego za niewypłacenie dodatku, wysokość szkody i adekwatny związek przyczynowy.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c. w zw. z art. 455 k.c., zgodnie z ostatecznym żądaniem pozwu jedynie co do ich terminu, gdyż 28 grudnia 2021 r. upłynął termin, który powódka wyznaczyła pozwanemu do zapłaty kwoty dochodzonej w pozwie. Zatem od dnia następnego pozwany był już w opóźnieniu. Sąd nie przychylił się do żądania powódki zasądzenia odsetek za opóźnienie w transakcjach handlowych. Zgodnie z art. 7 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (tekst jedn., Dz. U. z 2023 r., poz. 711), w transakcjach handlowych

- z wyłączeniem transakcji, w których dłużnikiem jest podmiot publiczny
- wierzycielowi, bez wezwania, przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych (...). Pozwanym w niniejszym postępowaniu jest podmiot publiczny, zatem nie było możliwe przychylenie się do żądania powódki w tym zakresie i Sąd powództwo oddalił, o czym orzekł jak w pkt 2 wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł, jak w pkt 1 b wyroku, na podstawie art. 98 k.p.c. gdyż powódka wygrała sprawę w całości. Poniosła ona koszty procesu

w wysokości 10 417,00 zł, w tym: 5 000,00 zł tytułem opłaty stosunkowej oraz 5 400,00 zł tytułem kosztów zastępstwa prawnego, które zostały ustalone na podstawie § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (tekst jedn., Dz. U. z 2015 r., poz. 1800 ze zm.) oraz 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.